

34(094.5)
(497-1)

Пошта

Год. XV

НОВИ САД 15. IX. 1935

129

2777
9

7

ЗБИРКА

закона, министарских наредаба
уредаба и расписа
и

ЗБИРКА

ОДЛУКА ВИШИХ СУДОВА
КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

XV

1935

УРЕЂУЈЕ И ИЗДАЈЕ:

Др. НИКА Ј. ИГЊАТОВИЋ

ПРЕТСЕДНИК АПЕЛАЦИОНОГ СУДА У НОВОМ САДУ

Садржина Збирке закона: 24. Закон о катастру земљишта.

Садржина Збирке судских одлука: 96. Трошкови обрађеног стечаја. — 97. Камата. — 98. Бракоразводна парница. — 99. Тргов. путник. — 100. Пренос тргов. радње. — 101. Мировање поступка. — 102. Извршење. Наставно извршење. — 103. Обнова парнице. — 104. Рок за обнову. — 105. Одговорност општине за држ. порез. — 106. Стављање под старатељство. — 107. Реивиндикациона тужба. — 108. Наследна парница. Урачунавање у наследство. — 109. Оправдање ревизије. — 110. Урачунавање затвора у казну.

ШТАМПАРИЈА ДУШАНА ЧАМПРАГА И ДРУГА, НОВИ САД

Распоред рада

Услед настале промене, а на основу §§ 36 и 37 Зус. и §§ 14 и 15 Сп. у погледу пословања при Апелационом суду у Новом Саду за 1935 годину чиним овај распоред:

I Ревизионо веће

Решаваће ревизионе молбе приспеле од свих седам подручних Окружних судова.

Претседник: Др. Ника Игњатовић, претседник Апелационог суда.

Зам. Претседника Др. Тома Павловић, претседник већа.

Чланови: Антун Мраковчић, Војислав Гомирац, судије Апелационог суда.

Чланови заменици: Др. Теодор Петковић и Др. Иван Прудан, судије Апелационог суда.

Записничар: Др. Павле Младинео, суд. приправник.

I Призивно грађанско веће

Решаваће сем стечајних ствари и ствари ванстечајног поравнања све грађанске ствари по новом Грпп. приспелих од свих подручних Окружних судова, као и молбе ради искључења по § 64 старог и § 21 новог Грпп. поднесене од свих подручних Окружних судова, затим ствари, које по Закону о унутрашњем уређењу, оснивању и исправљању земљишних књига спадају у стварну надлежност Апелационог суда, најпосле предмете по § 105 од. 3 и 4 Зус.

Претседник: Др. Бруно Петрић, потпретседник Апелационог суда.

Чланови: Душан Спалатин, Др. Теодор Петковић, Др. Иван Прудан, Миро Мандић, судије Апелационог суда.

Записничари: Даница Врачун и Владимир Ердељи, суд. приправници.

Уведено у нови инвентар бр. 2777
1 јануара 1942 год.
Београд.

Збирка закона мин. наредба и уредаба XV. 129

та надлештва и управе, које управљају тим шумама, имају тачне податке, како у погледу природа тако и у погледу цена, узети за израчунавање чистих прихода од шума све потребне податке у првом реду од дотичних шумских надлештава и управа.

Државним стручним органима се оставља, да коначно утврђење шумских чистих прихода изврше увиђајем на лицу места, особито у оним случајевима, ако би подаци односних надлештава и управа били недовољни, или ако се подаци другим начином не могу добити.

У таквим случајевима ће се на лицу места оценити годишњи прираст извесне шуме проценом пробним кубирањем, при чему ће се употребити разни шумарски стручни подаци, који су израђени и сакупљени у нарочитим шумарским таблама.

За културу вртова узима се вредност поврћа, воћа и евентуално траве. Као трошкови узимају се потребна радна снага за сађење, ђубрење, обрађивање, заливање, надзирање, брање, спремање и нужни издаци за семе, односно расад.

Члан 22.

Пошто је количина природа установљена и сви подаци у обрасце уписани, приступиће се израчунавању чистог прихода. Прво ће се израчунавати вредност укупног прихода т. ј. бруто приход, по тржним, фабричким, месним и упоређеним ценама, које су већ раније прикупљене и предочене у односним списковима.

За највећи део производа употребиће се тржне цене, за индустријско биље треба узети фабричне цене по одбитку трошкова довоза на тржиште, а за оне производе који се довозе на тржишта одбити трошкове превоза а за оне производе који се не возе на тржиште већ се продају на местима, треба да се узму месне цене, и коначно за производе, који се уопште не продају, већ их употребљавају сами произвођачи, има се економска и новчана вредност израчунати упоређивањем према тржној

444.9. 01/336

цени оних производа, који су према производима, за које нема тржне цене, по своме значају најближи и могу се у употреби међусобно замењивати.

Затим ће се израчунати сума свих режијских трошкова, који се по чл. 21 овога закона имају узети у обзир за поједине културе.

Ако величину трошкова за запрегу није могуће другачије установити, то ће се исти израчунати на тај начин, да се истражи уложени капитал за стоку и опрему, трошак за храну и негу кроз годину дана, и тако добивена сума подели бројем радних дана.

С обзиром на то што је пољопривредно и шумско газдинство чешће извргнуто којекаквим непредвиђеним непогодама, треба да се ова економска несигурност код прорачунавања чистих прихода примерно уважи. У то име треба од израчунатог бруто прихода одбити 20%.

Члан 23.

Кад се сума свих режијских трошкова одбије од суме бруто прихода, умањене за 20%, добије се катастарски чисти приход за дотичну културу и класу на површини од 1 хектара.

Члан 24.

Израчунате катастарске чисте приходе за сваку културу и класу треба заокружити на цео број и уписати у лествицу чистог прихода за дотичне проценбене срезове и економске рејоне.

Члан 25.

Под проценбеним срезом или економским рејоном се разуме једно извесно подручје терена, у коме су геолошке, географске, хидрографске, климатолошке, комуникационе и све пољопривредне прилике једнаке или сличне.

Члан 26.

Сваки проценбени срез и економски рејон има своју засебну лествицу чистог прихода,

Члан 27.

Пре него се почне са индивидуалним класирањем земљишта, треба проучити среска угледна земљишта, која су постављена у оном проценбеном или управном срезу или економском рејону, коме дотична општина припада.

У ту сврху треба дотичну општину разгледати т. ј. читаву општину проћи од потеса до потеса, и на лицу места проучити теренски положај општине, врсте тла, начин пољског и шумског господарства, који су усеви најобичнији, комуникационе прилике општине, могућност уновчавања пољских и шумских производа, и колико просечно дају природа и каквог.

Члан 28.

На темељу проучених среских угледних земљишта и на темељу упознавања свих пољопривредних прилика, треба за дотичну општину размотрити сва постојећа угледна земљишта и према потреби опис истих према фактичном стању исправити, евентуално поставити нова општинска угледна земљишта, која треба да буду непосредном основом за класирање земљишта.

Члан 29.

Индивидуално класирање земљишта има се извршити тако да се за сваку парцелу установи култура а затим за сваку културу на основу општинских угледних земљишта и на основу лествице катастарског чистог прихода утврди одговарајућа класа по начелима геолошког, педолошког, ботаничког и економског бонитирања земљишта.

Члан 30.

Земљишта, која су нарочитим трошком и радом у плодности побољшана услед разних амелиорација, уређења вода, извођење заштитних грађа против поплава и т. д. треба класирати по фактичној култури и побољ-

шаном бонитету, јер ће односни изванредни трошкови, код одмерања катастарског чистог прихода и пореза на приход од земљишта, бити у обзир узети по посебном поступку и условима изложеним у чланку 13 и 17 закона о непосредним порезима.

Члан 31.

Класирање земљишта има се извршити уз суделовање двају представника дотичне општине које бира општински одбор и у присуству интересованих земљопоседника. Недолазак интересованих земљопоседника не задржава рзд.

Члан 32.

Установљене културе и класе треба саопштити представницима општине и присутним земљопоседницима.

IV Израда катастарског операта.

Члан 33.

На основу података извршеног премера и класирања земљишта има се изградити катастарски операт, који ће садржавати ове делове:

- 1) Записник омеђавања општинске међе;
- 2) Списак кућа;
- 3) Скице детаљне;
- 4) Катастарске планове;
- 5) Копије планова;
- 6) Списак парцела;
- 7) Поседовне листове;
- 8) Сумарник поседовних листова;
- 9) Азбучни и нумерички преглед поседовних листова;
- 10) Списак угледних земљишта;
- 11) Списак координата, тригонометријских, полиго-них и малих тачака.

V Излагање катастарског операта и жалбени поступак.

Члан 34.

Довршени катастарски операт једне општине има се у општини излагати за време од 30 дана.

У том року могу заинтересовани изјавити жалбу против катастарски одређеног поседовног стања и против класирања земљишта.

Општина се обавезује да целокупан операт по истеклом року врати неоштећен, у противном ће све трошкове око накнаде штета сносити општина.

Члан 35.

Све жалбе се уписују у списак жалби, а жалба се може поднети:

- 1) ако парцела није уписана или је више пута уписана или ако је поседник погрешно уписан;
- 2) ако је међа, облик или површина парцеле погрешно снимљена, учртана или израчуната;
- 3) ако је неплодна парцела уврштена у културу или ако је парцела под културом уврштена у неплодан простор;
- 4) ако парцела није уврштена у одговарајућу културу;
- 5) ако парцела није добила правилну класу;
- 6) ако је парцела, упоредивши је са другом парцелом, неједнако класирана.

Члан 36.

Жалбе се подносе катастарској управи или катастарској секцији за нови премер.

Противу решења жалбе има места жалби Генералној Дирекцији Катастра, ако се тиче операта израђеног на основу новог премера, или финансијској Дирекцији, ако се тиче операта израђеног на основу обновљеног

премера или реамбулације. Решење Генералне Дирекције Катастра односно Финансијске Дирекције је извршио.

Члан 37.

Код решавања жалби имају присуствовати жалиоци, а сем тога суделују и два представника општинског одбора.

Неприсуствовање заинтересованих жалиоца не спречава рад око решавања жалби.

VI Одржавање катастра.

Члан 38.

Одржавањем катастра имају се све чињенице, које упливишу на порез од земљишта провађати у катастарским елаборатима, како би се порез на земљиште могао увек потраживати од правога поседника, односно уживаоца, према фактичкој величини, начину господарског коришћења, плодности и уносивости његовог поседа.

Члан 39.

Док се порез путем одржавања катастра не пренесе на новог поседника, одговара лично за исти онај поседник, који је уписан у катастарском операту.

Члан 40.

Главни принципи катастра а према томе и принципи одржавања катастра изложени у закону о непосредним порезима од 8 фебруара 1928 године у чл. 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, и 17 важе и за овај закон.

Члан 41.

Одржавање катастра обухвата примање пријава, њихово проверавање и провођење промена у катастарском операту.

Промене могу настати:

1) у границама једне катастарске (порезне) општине;

2) у личности поседника;

3) у површини парцела;

4) у култури земљишта;

5) у катастарском чистом приходу с обзиром на то да ли земљиште постане или престане бити подложно порезу, било стално или привремено, по чл. 10 и по тач. 6 чл. 11 Закона о непосредним порезима;

6) затим промене, које настају привременим ослобођењем од пореза на земљиште под тач. 1 до 5 чл. 11 Закона о непосредним порезима;

7) олакшањем пореза на земљишта, која су нарочитим трошком и радом у плодности побољшана, по чл. 13 и 17 Закона о непосредним порезима; даље

8) отписом пореза на земљиште услед разних елементарних штета по чл. 11 тач. 6 Закона о непосредним порезима;

9) услед исправака разних пријављених или опажењих грешака у катастарским оператима било које врсте.

Члан 42.

Сваки је поседник дужан, да сваку личну и стварну промену на своме имању пријави усмено или писмено код катастарске власти и то:

промене под тач. 2 до 5 чл. 41 овог закона у року од 60 дана након тога што настану;

промене под тач. 1 и 9 чл. 41 ма када;

промене под тач. 6 и 7 чл. 41 до краја оне године, у којој су настали услови тих промена;

промене под тач. 8 чл. 41 у року од 8 дана рачунајући од дана елементарне штете.

За пријављивање штета по члану 12 закона о непосредним порезима важе одредбе Уредбе о отпису пореза у случају елементарних штета донете на основу поменутог члана закона о непосредним порезима од 8 фебруара 1928 године.

Члан 43.

Ради одржавања катастра у сагласности са фактичким стањем дужне су све установе и власти најдаље у року од 30 дана пријавити све настале промене катастарским властима, за које су промене ма на који начин званично у свом делокругу сазнале.

Нарочито су све судске власти дужне, да сваку промену одмах саопште катастарској власти, а и обратно, катастарске власти имају да редовито саопштавају судским властима све катастарским извиђајима утврђене поседовне промене у сврху грађевинског поступка.

Судови ће вршити потврду промена власништва непокретних добара у општинама, у којима је катастарски премер извршен, само по копијама планова, који су оверени од стране катастарских власти.

Члан 44.

Одредбе чл. 38 обухватају напосе све промене које настају спровођењем аграрне реформе. Убаштињења (књижења права власништва у грађевинским књигама) нових аграрних сопственика дозвољавају се искључиво на основу планова и елабората израђених или оверених од стране катастарских власти.

Такве промене аграрних поседовних односа, које нису подједно и промене права сопствености као и промене култура аграрног објекта, дужна су аграрна надлештва да саопштавају катастарским властима, како би исте могле увек и на време да утврде законске пореске субјекте и објекте.

Технички радови аграрне реформе спадају у надлежност Министарства Финансија. Њихово извођење и одржавање има се саобразити у свима деловима, где то природа ствари дозвољава, катастарским прописима.

Члан 45.

Катастарске власти вршиће сваке године у времену од 1 маја до краја октобра извиђаје и мерења у

општинама на основу пријава, које су биле предате у канцеларији катастарске власти, или по променама које катастарски органи сами нађу.

Члан 46.

Најмање сваке 10 године, било или не било пријава о променама, катастарска власт ће извршити преглед у појединим општинама, како у погледу поседа, тако и у погледу других стварних промена у свакој катастарској општини.

Члан 47.

Код свих извиђаја промена на лицу места има дотична интересована страна да присуствује, а сем тога треба код извиђања да суделују два општинска представника, којима су поседовни и привредни одношаји дотичне општине познати. Недолазак истих не спречава рад ако има доказа да су били обавештени.

Члан 48.

Резултат рада има се интересованим поседницима саопштити, односно код дотичне општине јавно изложити. Противу измена оперета може се жалба поднети катастарској власти у року од 15 дана рачунајући од дана саопштења односно јавног излагања пријављених и нађених промена.

Противу решења прве катастарске власти може се жалити у року од 15 дана од доставе, вишој катастарској власти, чије је решење извршно.

Члан 49.

Под тач. 1 до 4 и 9 чл. 41 овог закона побројане промене провешће се у катастарским оператима дефинитивно а оне под тач. 6 до 8 забележити привремено.

У тач. 5 чл. 41 споменуте промене, према томе да ли су сталне или привремене, провешће се стално или забележити привремено у катастарским оператима.

Члан 50.

Промене под тач. 1 до 7 чл. 41 овог закона важе од 1 јануара наредне године, док услови постоје, а престају важити једноремено са престанком услова, у којем случају пореска обавеза настаје 1 јануара наредне године.

Коначно, промене услед разних грешака под тач. 9 чл. 41 овог закона треба да важе почевши од онога дана, када су запажене, уважујући случајеве застарелости изложене у закону о непосредним порезима од 8 фебруара 1928 године.

До сада индивидуално стечена и временски ограничена привремена ослобођења и олакшања за порезе на приход од земљишта важиће до истека признатог им рока.

Члан 51.

За констатовање, мерењање и провођење промена кроз катастарски операт наплаћиваће се такса по тарифи Бр. I, II и III.*).

Члан 52.

Промене општинских граница или оснивање нових катастарских општина и све обнове поседовних граница на основу катастарског плана, врше се у целости на трошак интересената.

Промене општинске границе и оснивање нових катастарских општина не смеју се извршити ни провести у катастарским оператима без претходног одобрења Министра Финансија. Изузети су само случајеви погрешног првобитног снимања.

Обнова поседовних граница на темељу катастарског плана сме се извршити само уз пристанак свију интересената.

Члан 53.

Свако има право бесплатног увида у катастарске планове и операте у седишту катастарске власти.

* Тарифе види Служб. нов. од 18/I. 1929.

Ако се буду захтевале копије планова или других операта, давање се исте уз наплату таксе по тарифи Бр. IV.

Члан 54.

Кажњавање оних лица, која су обавезна пријавити податке за одржавање катастра или су дужна да судељују код извиђања промена, а томе не удоволе, извршиће се по 2 ставу чл. 138 Закона о непосредним порезима од 8 фебруара 1928 године.

Члан 55.

Начин одржавања катастра у крајевима, где још није извршен катастарски премер, прописује се Правилником.

VII Ревизија катастра

Члан 56.

Ревизија катастра наступа кад год настану такви односи у катастру, да се не могу катастарски подаци исправити редовним одржавањем катастра; кад год се економски односи у толикој мери промене да лествице чистог прихода и класе земљишта не одговарају фактичном стању; затим да би се прописима овога закона и закона о непосредним порезима од 8 фебруара 1928 год. саобразили сви разнолики прописи ранијих закона.

Члан 57.

Ревизија катастра може да захвати поједине општине, поједине крајеве и целу Државу, ако се за то укаже потреба. Ревизији се може подврћи поседовно и техничко стање, културе и класа земљишта и лествице чистог прихода.

Члан 58.

Ревизију катастра наређује Министар Финансија према указаној потреби и нахођењу као и на предлог заинтересованих Министарства, општина и других јавноправ-

них тела или на захтев најмање 20 пореских обвезника из једне општине.

Члан 59.

Ревизија катастра обухвата следеће случајеве:

1) обнову катастарског премера (новим премером или реамбулацијом) и обнову класирања земљишта, који наступају:

а) када се постојећи елаборати, састављени на основу ранијих закона, не могу довести у сагласност са прописима овога закона и закона о непосредним порезима од 8 фебруара 1928 године;

б) када су у већем делу неке општине извршене аграрне операције уређења поседа, којима се мења катастарски елаборат, а у преосталом делу општине има знатних промена поседа, парцела и култура;

в) кад настану велика неслагања између баштинских књига (грунтовнице) и катастра, по захтеву Министарства Правде;

г) када су постојећи катастарски елаборати замршени, нетачни или застарели.

2) Обнову класирања земљишта, која наступа:

а) када се по тач. 3 овога члана изврши измена у проценбеним срезovima и у лествицама чистог прихода, према потреби;

б) када се у некој општини измени пољопривредна снага земљопоседника услед нових привредних односа или побољшања тла;

в) када се званично утврди, да је постојеће класирање погрешно или несразмерно извршено;

3) када настане потреба, може се одредити регруписавање и измена постојећих и оснивање нових проценбених срезова и економских рејона; исто се тако може одредити измена постојећих и утврђење нових лествица катастарског чистог прихода, што се све треба извршити по чл. 19—23 и од 60—66 овог закона.

4) претварање старих површинских мера у метарски систем.

Члан 60.

Када се по тач. 3 чл. 59 овог закона изврши измена проценбених срезова или економских рејона, треба према потреби за измењене или ново основане срезове и рејоне исправити, допунити или на ново саставити економске описе, који имају у кратко садржавати:

- а) имена проценбених срезова и њихову површину, као и имена катастарских општина, које спадају у односни проценбени срез;
- б) географски положај;
- в) врсту земљишта;
- г) поднебље;
- д) начин искоришћавања и обраде зиратног и шумског земљишта;
- ђ) саобраћајна средства;
- е) теренске прилике;
- ж) индустрију;
- з) тржишта;
- и) просечни жетвени принос земаљских и шумских производа по чл. 20 овог закона;
- ј) просечне тржне, фабричне и месне цене по чл. 19 овог закона;
- к) извештаје и податке пољопривредних и других привредних организација; и
- л) предлог и образложење за измену и оснивање проценбених срезова и економских рејона.

Члан 61.

У измењеним или ново основаним проценбеним срезovima и економским рејонима треба према потреби исправити и допунити спискове среских угледних земљишта или поставити нова угледна земљишта.

Члан 62.

Кад год треба изменити постојеће лествице ката-

старског прихода или поставити нове у измењеним или новооснованим проценбеним срезovima или економским рејонима, тај ће се рад вршити довођењем у склад постојећих лествица или новим истраживањем и прорачунавањем катастарског чистог прихода.

Члан 63.

У сврху састава лествица чистог прихода треба нови катастарски чисти приход истражити и прорачунати за она земљишта, која су у проценбеним срезovima и економским рејонима постављена као среска угледна земљишта.

Члан 64.

Истраживање чистог прихода на среским угледним земљиштима треба извршити уз суделовање и саветовање једног представника дотичног среза, кога делигира Обласна Скупштина, а у свакој општини уз суделовање двају општинских представника оне општине, на чијој се територији налазе среска угледна земљишта. Ово суделовање оверава се записником.

Члан 65.

Потребне податке за измену проценбених срезова и за утврђивање нових лествица катастарских чистих прихода прикупиће Министарство Финансија уз помоћ државних стручних органа, које ће Министар Финансија узети из Министарства Пољопривреде и Вода и Шума и Рудника и самоуправних тела.

Члан 66.

Елаборате о измени проценбених срезова и лествица катастарског чистог прихода шаље Министар Финансија на разматрање Обласној Комисији за утврђивање прихода од земљишта, која се има образовати за сваку ону област на чијој се територији врши измена проценбених срезова и одређивање нове лествице чистог прихода.

Обласну Комисију састављају 8 чланова и то: 4 члана и 4 заменика, које бира Обласна Скупштина и по један економски, шумарски, катастарски и порески стручњак.

Чланове стручњаке одређују дотична Министарства, под која стручњаци спадају.

Чланови Обласне Скупштине не могу бити чланови ни заменици Обласне Комисије за одређивање прихода од земљишта,

Чланство у комисији траје за време, док комисија не донесе своје мишљење — закључак о горе наведеним радњама.

Претседника бирају чланови комисије између себе. У случају одсутности председника заступа по годинама најстарији члан комисије.

Референти комисије су чланови стручњаци, а посебног секретара поставља Обласни Одбор дотичне Области.

Претседник сазива седнице споразумно са Министром Финансија.

О седницама води се записник. Решење се доноси простом већином гласова. Ако су гласови једнако подељени, одлучује глас председника.

По свршеном раду поднеће Обласна Комисија своје мишљење и закључак Државној комисији за утврђивање прихода.

Обласна Комисија за утврђивање чистог прихода може да делигира једног свог члана код прикупљања података за горње радове, који ће се извршити по члану 65 овог закона.

Члан 67.

Коначне одлуке о измени проценбених срезова и о утврђивању лествице чистог прихода, доноси Државна Комисија за утврђивање прихода од земљишта.

Комисију састављају 16 чланова и то: 8 чланова, које на предлог Министарског Савета из два пута већег броја бира Народна Скупштина, са исто толиким бројем заменика, и по два економска, шумарска, катастарска и

пореска стручњака. Народни посланици не могу бити ни чланови ни заменици ове комисије.

Чланство у комисији траје за све време док се не изврши утврђивање нових лествица чистог прихода. На упражњена места чланова, које бира Народна Скупштина, долазе њихови заменици, на упражњена места осталих чланова постављају надлежни нове.

Председника и потпредседника бирају чланови комисије између себе. У случају одсутности претседника односно потпредседника заступа по годинама најстарији члан комисије.

Референти комисије су чланови стручњаци, а потребног секретара поставља Министар Финансија.

Претседник сазива седнице комисија споразумно са Министром Финансија.

О седницама води се записник. Решења се доносе простом већином гласова. Ако су гласови једнако подељени, одлучује глас председника. Комисија може пуноважно решавати, ако је, сем председавајућег, присутна бар половина чланова, и ако су сви чланови комисије уредно и правовремено на седницу позвати.

Записник потписује сви присутни чланови у истој седници. Против решења комисије нема жалбе.

Седиште комисије је у Београду. За локал и све остале канцеларијске потребе у седишту брине се Министар Финансија, а ван седишта комисије стараће се она општина (град), на чијој територији комисија (односно њена изасланства) раде.

По свршеном раду поднеће комисија исцрпан извештај Министру Финансија о свршеном раду са новим лествицама катастарског чистог прихода за све крајеве, и предаће целу своју архиву Министарству Финансија на чување.

Комисија за утврђивање прихода од земљишта приступиће раду одмах по свом конституисању.

што пак није дозвољено — неоснована је. Наиме разрешењем призивне пресуде се предмет поново враћа у призивни стадиум, парница се поново расправља према прописима, који важе за поступак пред призивним судом, а према истима је дозвољено у призивном поступку нове околности износити. Истина, додуше, да је призивни суд везан за становиште ревизионога суда, али ова обавеза само утолико постоји, уколико се чињенично стање не би према резултату новог поступка мењало. Док у томе случају, ако би призивни суд у поновном поступку, услед новог излагања странака или услед доказаних новијих околности установио друго чињенично стање, може призивни суд применити оно материјално правно правило, које одговара томе новом чињеничном стању.

Но основана је она ревизиона жалба тужитељичина, да је призивни суд код установљења чињеничног стања повредио правни пропис из § 270 гр п. п., јер да није узео у оцену исказ сведока Паје К., Катице К., Пере П. и Велимира Ж.

Сведоци Паја К. и Катица К. исказали су, да је тужиља само за оно време становала у стану Пере П. са његовом децом, док се речени налазио отсутан у З., а када се вратио, да није више ноћивала у његовом стану, већ код именованих сведока. Пошто искази ових сведока садрже такве околности, које су од битне важности за решавање спора, с тога је призивни суд дужан био према наређењу § 270 г. п. п. и њихов исказ код установљења чињеничног стања у обзир узети и оценити.

Исказ сведока Пере П. је призивни суд узео у оцену, а исказ сведока Велимира Ж. не садржи у овоме погледу важне околности, и с тога у овоме погледу не предлежи формална повреда.

Пошто је према горњем призивни суд чињенично стање са повредом § 270 г. п. п. установио, с тога је требало нападнуту пресуду разрешити и упутити призивни суд на нови поступак. У новом поступку има се поново

установити целокупно чињеничко стање у томе правцу, да ли је тужила живила и када у ванбрачном односу са Пером П. оцењујући при томе и исказе сведока Паје К. и Катице К. У сваком случају нека установи призивни суд чињеничко стање брижљивом оценом целокупног доказног материјала и у томе правцу: да ли је тужила одиста била набавила прашак од спржених мачића с намером да у јелу даде туженоме, да ли је и када је тужени за то сазнао. Уједно нека призивни суд установи и имовно стање странака. На темељу новог чињеничног стања има се донети нова одлука, која ће обухватити и питање сношења ревизионог трошка.

Нови Сад, 12 априла 1935 год.

96.

Ко сноси трошкове стечаја, када се исти обустави по § 84 Спеч. закона.

(Апелациони Суд у Н. Саду, Бр. Пл. 196/935/82).

Да се рекурси: Др. С. адвоката и управитеља Стец. масе С. Банке, као највећег веровника стец. дужника под бр. 81 и Т. адв. и старатеља стечајне масе М. П. под р. бр. 79 уваже.

Да се рекурс Др. П. А. бив. управитеља стец. масе П. М. и А. М. под бр. 80 не уважи, те да се побијани закључак суда првог степена под р. бр. 78 стави ван снаге.

Разлози: У стечајном закону нема прописа, ко ће сносити трошкове стечаја, када се исти обустави по § 84 спеч. закона. За то се у сваком конкретном случају има пресудити: да ли је потражилац стечаја имао оправданих разлога да тражи отварање стечаја, као и да ли је отворени стечај обустављен за то, што није било разлога за отварање стечаја, или је пак обустављен са разлога, због којих потражилац стечаја не може одговарати.

У конкретном случају, су истина, материјални услови за отварање стечаја постојали, али је отворени стечај укинут из формалних разлога јер потражилац стечаја једном молбом није могао тражити стечај против три лица. Дакле, до обуставе и укидања стечаја дошло је кривицом молиоцевог, те према томе дужник, па следствено ни његова доцнија стечишна маса не би била дужна сносити трошкове, који су настали услед погрешно отвореног ранијег стечаја.

Али, како је у овоме случају стечај ипак отворен касније услед молбе истог повериоца, то стечајна маса и њезин нови управитељ има користи и од рада, који је већ извршио управитељ у раније отвореном, па обустављеном стечају.

С тога је оправдано да та стечајна маса сноси и трошак управитеља стечаја који је обустављен, аналогно случају, кад је стечајни управитељ смењен по § 94 стец. закона.

Но уредба од 5.-IV. 1930 г. бр. 33480 не предвиђа како да се одмери трошак ранијег управитеља, који је смењен.

Уредба предвиђа само установљење трошка за једног управитеља и то оног, који стечај доврши.

Како имају право на награду и трошак и ранији управитељи, то за установљење тога трошка (награде и готових издатака) мора се поступати по аналогiji § 10 исте уредбе који прописује установљење трошка за посебне управитеље поред управитеља опште стечајне масе.

У томе се §-у каже, да ће судија поделити награду сразмерно раду и успеху у границама установљеним за одмеравање награде једном управитељу, придржавајући се прописа § 1—9 а имајући у виду вредност реализоване масе у кругу управе поверене појединим посебним управитељима.

У конкретном случају нема посебне масе, те према томе критеријум вредности посебне масе отпада.

У место тога мора се поступити аналогно пропису § 137 стеч. закона који говори о предујмовима управитеља стечајне масе, а који се предујмови одмеравају према извршеном року и постигнутом успеху.

Према томе, у конкретном случају кад буде стечај довршен, имаће суд установити награду стеч. управитељу по § 4—9 уредбе, ту исту поделити између ранијег стечајног управитеља и садањег по начелима горе истакнутим, а наведеним у § 10 уредбе и § 137 стеч. закона.

Како је у обустављеном стечају радио ранији управитељ за стечајну масу П. А. и М. М., то ће његов трошак морати бити подељен на стечајну масу П. и М. М., и то обзиром на рад и успех те издатке, које је ранији стечајни управитељ извршио и получио у имовини М., односно П. М.

Како против А. М. касније стечај није отворен, те према уводно истакнутом начелу за трошак управитељу гледе обустављеног стечаја над имовином А. М. одговара сам потражилац стечаја.

Тај трошак пак, се има установити, не по адвокатској тарифи, која установљава установљење трошка кад адвокат поступа у стечају као заступник кога заинтересованог лица, већ по начелима, по којима се установљава трошак стечајног управитеља.

У овом случају треба узети у обзир § 9 Уредбе. Истина, нема реализоване целокупне масе. Али за то треба узети вероватну вредност коју би реализована маса износила, обзиром на висину процене, па затим поступити аналогно по начелима израженом у § 137 ст. закона, о давању предујма управитељу стеч. масе.

Са ових је разлога Апелациони Суд дао места рекурсима Т. под бр. 79 и Др. Г. С. под бр. 81 те је закључак суда којим се на плаћање трошкова и награде б. управитељу раније стеч. масе по којој је поступак обустављен, обавезује маса П. М. морао укинути.

Што се тиче рекурса под бр. 80 Др. П. А. Апелациони га суд није могао уважити: јер стеч. маса само П. М. не може се обавезати на плаћање трошкова и награде бив. управитељу, са разлога који су већ изнети, а потражилаца ранијег стечаја суд не може обавезати на плаћање, јер против њега молба код првостепеног суда није била ни уперена нити је први суд о томе решавао. С тога се Апелациони Суд није ни упуштао у установљење урачунатих ставки у трошковнику Др. П.

И ако су рекуренти под бр. 79 и 81 успели са својим рекурсима па и трошкове рекурса тражили, Апелациони Суд им те трошкове није могао досудити, јер се из молбе, којом је тражено установљење трошкова не види, да је молитељ тражио обавезу баш противу масе П. М., те донесени закључак није он скривио.

У Новом Саду 15 априла 1935 г.

97.

По општој судској пракси камате, провизије и трошкови већи од законитих, сачињавају природну обавезу, па ако их дужник плати, исте не може тражити натраг. Камата преко 8% може се остварити само ако је уговорена између протоколираних трговаца у погледу узајамних трговачких послова. Камата на камату може се тражити само ако је изрично уговорена.

(Кс. у Н. Саду, Бр. Г. 946/930).

Касациони Суд услед ревизионе молбе тужитељеве разрешава пресуду Апелационог Суда и упућује суд на даљи поступак и доношење нове одлуке у којој ће бити решено и питање, ко има да сноси трошкове ове парнице, који се у ревизионом поступку установљавају за тужитеља у своти од 720 дин а за туженога у своти од 1050 дин.

Разлози: Тужитељица напада пресуду Апелационог Суда због повреде материјалних правних прописа. На-

води да је тужени не само признао да дугује тужитељици са нарачунатом свотом за камате и провизију него је на рачун нарачунатих камата, провизија и трошкова платио 30.000 дин. а после доношења првостепене пресуде, наводно још 1000 дин.

Апелациони Суд изрекао је у пресуди да провизије и трошак сачињавају природну обавезу, те према томе тужитељица је имала право да плаћени 30000 дин. рачуна на провизију и трошкове, а да осим тога још тражи наплату 8% камате.

Ове су жалбе основане, јер по исказу стручњака М. С. садржаног у записнику од 19 октобра 1928 год. тужитељица је на рачун камате, провизије и трошкова нарачунала своту од 105 500 дин. као што се то види из прикљученог извода. Установио је стручњак и то, да је тужени на рачун овог потраживања пре парнице исплатио 56000 дин.

Како по општој судској пракси и материјалном праву камате, провизије и трошкови већи од законитих сачињавају природну обвезу и ако је дужник плати, исту не може натраг тражити, то тужени не може тражити да се ова већ плаћена свота накнадно рачуна у отплату преосталих неплаћених камата, него се мора узети да је тужени платио све оне камате, провизије и трошкове, како му је тужитељица нарачунала, осим ако докаже да је платио само 8% камате, а одбио да плати нарачунате веће камате.

Према томе тужитељица може да тражи од преосталих 49500 дин. 8% камате, јер се тужени на плаћање оваке камате писмено обвезао, али не може судским путем остварити камате веће од 8% ни онда ако је то трговачки посао изузев ако исте потражује убележени трговац против убележеног трговца.

При пресуђивању овога спора мора се узети у обзир још и то, да тужитељица не може тражити камате на камату осим ако је то изрично погођено ако је у

питању потраживање које потиче из текућег рачуна. јер је овде у питању само кредитирање туженога од стране тужитељице, а нису по среди узајамни трговачки послови према томе на овај посао не могу се применити правила текућег рачуна.

Како према томе стање ствари није изведено начисто, да би се према горњим начелима могла донети пресуда о овоме спору, ваљало је нападнуту пресуду разрешити и Суд упутити на даљи поступак.

У Новом Саду, 19 априла 1934 године.

98.

По истеку рока одређеног судским позивом за успостављање брачне заједнице, тужилац више није дужан да натраг прими тужену страну.

(Кс. у Н. Саду, Г. 334/932).

99.

Трговачком пушнику само онда припада провизија за оне послове које купци склопе директно са фабриком, ако је то изречно уговорено.

(Кс. у Н. Саду, Г. 221/931).

Касациони суд одбија резизиону молбу тужитељеву и обвезује га да плати туженој а на руке правозаступника јој у име ревизионих трошкова 600 дин. у року од 15 дана под теретом извршења.

Разлози: Тужитељ напада пресуду Апелационог Суда што је као чињеницу тврдио да је тужена у целини признала обрачун тужитељев за раздобље од 1/IV-31/XII 1924 год. јер је и тужитељев рачун износио за то време само Дин. 60.897. Тужитељ тврди да је из тога раздобља избрисано њему из рачуна Дин. 9425.

Ова је жалба неоснована, јер се из прикљученог обрачуна види, да тужитељев рачун за то време заједно са ставкама које су црвено обележене износио укупно

Дин. 60897. Према томе тужени је признао тужитељу целу своту наведену у обрачуна.

Што се тиче раздобља од 1/VII 1923—31/III 1924 г. из обрачуна се види да је тужена брисала своту од Дин. 23712. Тужитељ се жали против тога што му Суд ову своту није досудио и ако му иста по тврђењу тужитељевом припада по новом уговору који је склопио са туженом. Јер му по том уговору припада провизија и за т. зв. директне послове т. ј. послове које су склапале муштерије непосредно са фабриком; након тога што их је тужитељ обишао и наговорио на те послове. Жали се што је Суд поклатио вере сведоку Милану Ј., који је као сведок заинтересован, а тоговачким књигама тужене није се могла поклонити вера јер су неуредно вођене.

По старом уговору за директне послове није му припадала провизија али му је припадала дневница и путни трошак. По новом уговору за директне послове у место дневнице и путног трошка добио је провизију, те му ова припада јер је и Управа признала да нови уговор важи. Суд међутим није установио да ли важи нови или стари уговор, због чега се жали.

Ове су жалбе неосноване, јер је очевидно, да је Суд узео у обзир садржину уговора како старог тако и новог. И овај суд из ових уговора установљава да тужитељу није припадала провизија ни по једном од ова 2 уговора. А како трг. путнику по општим правилима, припада провизија само за оне послове које муштерије преко њега склопе са фабриком, а за т. зв. директне послове припадала би провизија тужитељу само онда да је то изрично погођено. Ту околност требао је тужитељ да докаже. Како пак уговорима то није доказао, а тужитељ друге доказе није могао исказати, то га је Суд са овим захтевом правилно одбио.

Како је према томе ревизиона молба тужитељева неоснована требало је одбити и тужитеља осудити на плаћање ревизионих трошкова.

У Новом Саду, 13 септембра 1934 године.

100.

I. Постоји случај преноса трговачке радње, ако се, постојећа радња унесе у једно ново командитно друштво. II. Лице које је путем наследства дошло до трговачке радње, одговара за дугове који су постојали за време власништва правног претходника му, но само до висине вредности наследства.

(Кс. у Н. Саду, Г. 705/1930).

Ревизиону молбу тужене одбија, а ревизиону молбу тужитељице уважава, пресуду призивног суда делимично мења тако да тужби тужитељице у целости удовољава, те пресуђује тужену фирму, да плати тужитељици у име главнице 26 638 динара 0.8 пара са 5% камате од 1 јануара 1927, затим у име парничког трошка и то пред првостепеним судом износ од 2505 (две хиљаде пет стотина и пет) динара, пред призивним судом износ од 1600 (једну хиљаду шест стотина) динара а пред ревизионим судом износ од 1700 (једну хиљаду и седам стотина) динара све то у року од 15 дана под претњом оvrхе.

Разлоги: Није основана у ревизионој молби тужене она жалба, да је призивни суд погрешно на основу признања тужене установио, да је Маргита уд. В. наследила радњу свога супруга Марцела, већ је напротив истина да је призивни суд ту чињеницу установио на основу решења Окружног суда о убележењу Маргите рођ. Д. у трговачки регистар као власнице и прикључене на следне сведоке, тако да је ирелевантно, да ли је ту чињеницу тужена признала или није.

Надаље је неоснована и она жалба тужене, да је призивни суд повредио формално правне прописе тиме, што није тачно означио оне ставке из књижног извода тужитељице, из којих закључује, да је дуг од 8693 дин. 50 пара настао баш за оно време, док је власница фирме

била Маргита уд. В., јер је призивни суд установио да толика свота дуговања износи за време од 5 фебруара 1926 т. ј. дана смрти Марцела В. и фактичког преузимања радње његове по његовој супрузи до 30 јула 1926 т. ј. до дана преноса те радње на тужену фирму као командитно друштво, а према прикљученим књижним изводима, којима иначе тужена није ништа стварно у погледу датума приговорила, износи дуговање толико за речено време. Међутим ова жалба отпада већ обзиром на разлоге, с којих је уважена ревизиона молба тужитељице, а исто тако отпада као беспредметна и она жалба тужене, да је призивни суд код доношења своје пресуде повредио материјално право, наиме пропис § 4 закона о преносу радње и то из доле наведених разлога.

Ревизиона пак молба тужитељице у погледу оног дела пресуде, којом је њезин тужбени захтев делимично одбијен основана је из следећих разлога.

Правилно је по призивном суду установљено, а то је међутим и неспорно међу странкама, да је садања тужена фирма као командитно друштво настала по споразуму, дакле уговору између Маргите уд. В. као власнице бивше фирме В. и друг и Др. Јована В. и то тако да је прва своју ту радњу унела у ново друштво командитно, где је првонаведена уписана у тој новој радњи као спољашњи члан, а Др. Јован Е као унутарњи члан. То значи да је стара радња под фирмом В. и друг уговором претворена у нову радњу као командитно друштво али задржавши исту фирму „В. и друг“. Према тому су се овде стекли услови из § 4 закона о преносу трговачке радње, а како тај пропис наређује да то ново друштво има одговарати за све обавезе, које потичу из дотадање радње, надаље како је првостепени суд правилно установио, а призивни суд то прихватио, да према пруженим доказима произлази да је целокупно утужено потраживање постојало и теретило дотадању фирму, што међутим тужена у својој ревизионој молби више ни

не напада, то онда из тога следи да тужена фирма има то потраживање да плати у целости.

Питање како је Маргита В. дошла до трговачке радње, коју је унела у ово ново командитно друштво, дали наиме наследством или на основу другог ког правног наслова није овде од одлучујуће важности, него је од важности то, да ли је и пасива, која је теретила фирму В. и друг док јој је био власник само Марцел В. прешла са том радњом, кад је ту радњу по наследству преузела његова удова Маргита В. Како је већ горе истакнуто, да је према непобитном чињеничком стању установљено да је Маргита В. као једини наследник наследила целу имовину свог покојног супруга Марцела В., дакле и споменуту његову трговачку радњу, онда је по општим прописима материјалног права преузела и све обвезе из те радње и то до висине вредности исте радње, а даља је онда логична последица да је утужено потраживање, које је теретило трговачку радњу, док јој је била власником Маргита удова В. Марцела, прешло са том радњом као обвеза на ново основано командитно друштво, које је ту радњу примило и преузело без икакве оградe и ограничења у погледу постојеће већ пасиве.

Како тужена у погледу висине утужене своте није навела никаквих стварних приговора, односно установљење првостепеног у том погледу, а прихваћено по призивном суду, није ничим обезкрепила, то је из свих наведених разлога било оправдано донети пресуду горе наведеног садржаја.

Изрека суда гледе обвезе плаћања парничких трошкова оснива се на § 543 гр. п. п. у вези са §§ 508 и 425 гр. п. п.

Нови Сад, 2 новембра 1933 год.

*

Види: V. 81, — IX. 54, — XII. 96 — Закона о преносу трговачке радње, заједно са јудикатуром види: Збирка XII. стр. 143,

101.

По пропису из § 446 Гип. поступак мирује, ако на прихватно рочиште или на мериторно рочиште ни једна од странака не приступе. Зато што такса није плаћена не наступа мировање парнице. Погрешно изречено мировање, нема последице мировања.

(Кс. у Н. Саду, Вп. 238/931).

Касацони суд услед утока О. М. решење Експозитуре сомборског окружног суда у Ч. делимично преиначује тако, да се део приговореног потраживања утецатељева има задржати у судском пологу до правоћног решења парнице коју је утецатељка О. М. покренула против П. Ј. код среског суда у Ч. у осталом делу уток одбија и потврђује решење окружног суда.

Разлози: У см. прописа § 446 грађ. п. п. поступак мирује онда ако од странака на прихватно рочиште или на рочиште које је било истакнуто ради мериторног расправљања предмета ни једна не приступи. Не може се овај пропис грађанског поступка проширивати нити применити на случајеве, где странке нису удовољиле својим дужностима гледе исплате такса, јер су за такве пропусте странка меродавни прописи Закона о таксама и његовог правилника, који, међутим, у случају неуплате дужних такса не предвиђају мировање поступка у см. напред поменутог прописа грађ. п. п. Према томе није ни Експозитура окружног суда сомборског у Ч., могла изрећи то да је парница О. М. против П. Ј. услед трогодишњег мировања могла престати. Како пак у см. 1 зач. § 197 зак. чл. LX. из год. 1881 има места упућивању на парницу само онда ако у погледу оспореног потраживања не тече већ парница, што у конкретном случају према горе изложеном није случај, то је решење окружног суда ваљало у томе делу преиначити. У осталом делу је ваљало уток одбити и решење окружног суда потврдити, јер се у см. прописа § 197, напред по-

менутога извршног поступка, оспорено потраживање, до правоћног решења парнице има задржати у судском пологу, што је окружни суд у нападнутом решењу правилно изрекао.

Нови Сад, 9 маја 1931.

*

О мировању види: V. 121.

102

I. Извршење на основу решења против којег нема места даљем правном леку, може се одредити шек по истеку датог рока за испуњење. — II. У питању наставног извршења нема места правном леку против решења другостепеног суда.

Кс. у Н. Саду, Вп. 195/934).

Касацони суд онај део утока који се односи на решење среског суда у С. од 10 септембра 1932 бр. Гн. 9940/1931/36, одбија и потврђује решење окружног суда. У погледу онога дела утока, који се односи на решење среског суда у С. од 29 октобра 1932 бр. 9945/1931/51 решење окружног суда ставља ван крепости и упућује окружни суд да уток В. Ј. од 7 новембра 1932 под бр. Гн. 9940/1931/52 у меритуму реши. У осталим деловима уток одбацује.

Разлози: Онај део утока који се односи на решење Среског суда у С. од 10 септембра 1932 год. бр. Гн. 9940/1931/36, ваљало је одбити и потврдити део решења окружног суда, којим је првостепено решење о одређењу оврхе поништено, но из других разлога, а не оних које наводи окружни суд: решење окружног суда у С. од 2 септембра 1932 г. бр. Гип I. 1739/1932/36, против кога је даљи уток био у см. прописа §-а 40 зак. чл. LIV. из год. 1912 искључен, било је на дан када је донесено, т. ј. 2 септембра 1932, правоћно. Извршно пак није постало на дан када је донесено, него тек по протеклу

осам дана од његовога уручења, јер је првостепени суд срески суд у С., у своме решењу од 18 јунија 1932 бр. Гн. 9940/191/37, за повраћај на дражби купљених покретнина дао купцима рок од 8 дана. Како је, међутим, оврху одредио срески суд у С. решењем бр. Гн. 9940 из 1931/36 већ 10 септембра 1932, дакле још пре него што је решење од 2 септембра 1932 постало извршно, правилно је поступио Окружни суд када је решење срескога суда о одређењу оврхе поништио.

У погледу онога дела утока који се односи на решење срескога суда у С. од 29 октобра 1932 под бр. 9940/1931/51, ваљало је упутити окр. суд, да уток В. Ј. од 7 новембра 1932 под бројем 52 реши у меритуму, јер се уток поднесен под бројем 47 не односи на решење од 29 октобра 1932, него на решење срескога суда од 20 септембра и 21 септембра 1932.

У погледу дела утока који се односи на решење среског суда у С. од 21 септембра 1932 бр. Гн. 9940 из 1931/37, ваљало је уток одбити, јер је тим решењем срески суд у ствари одредио наставну оврху ради осигурања, какву је оврховодитељ и тражио, а у питању наставне оврхе, против другостепенога решења, ма оно и не било потврђујуће, даљем утоку у см. прописа §-а 40 зак. чл. LIV. из год. 1912 нема места.

У осталим деловима уток је ваљало одбацити, јер предмет решења против којих се утецатељ жали, није одређење оврхе, а тако су утоци у см. прописа §-а 40 зак. чл. LIV. из год. 1912, искључени.

Нови Сад, 19 маја 1634 год.

103.

У основној парници установљене чињенице остају меродавне и у обновљеној парници, у колико оне нису оборене новим доказима. У обновљеној парници суд може

ове утврђене чињенице поново ценити само онда, ако има нових доказа или околности, које се односе на дотичне чињенице, но суд није овлаштен да установи друго стање ствари искључиво поновним оцењивањем доказа основне парнице.

(Кс. у Н. Саду, Г. 586/931).

*

О обнови парнице: V. 117. — X. 25. 69. 87. — XI. 68. XII. 18. — XIV. 2. 91. 138. 152.

104.

Рок за предају тужбе ради обнове у парницама, које су завршене пресудом Касационог суда, има се рачунати од дана, којег је пресуда Касационог суда уручена странци, која тражи обнову.

(Кс. у Н. Саду, Г. 91/1933).

*

Види § 410 одељак 2 Грпп.

105.

За штету нанесену при убирању држ. пореза, од стране општинског часника, кога је општина за тај посао одредила, а порезна управа није признала, одговара општина, а не Државни Ерар.

(Кс. у Н. Саду, Г. 731/930).

106.

У парници ради стављања под старатељство, није обавезан пристанак призивача на призивној рсправи.

(Кс. у Н. Саду, Вп. 491/933).

107.

У смислу §-а 369. Агз. тужитељ, који подиже власничку (реивиндикациону) тужбу, мора доказати, да је тужени у време уручења тужбе имао у својој власти,

ствар, коју тужитељ потражује, а ако иста ствар више не постоји, тужитељ може тражити накнаду штете, која застарева у року од три године (§ 1489 Агз).

(Кс. у Н. Саду, Г. 932/930).

108.

I. Не морају се увући у парницу она лица, која су се изјавом у јавнобележничкој исправи, одрекла наследства. — II. Урачунавању у заоставштину, онога што су добили наследници, који се одрекли наследства — ако тек противно није уговорено приликом давања — само онда има места, ако је у питању нужни део.

(Кс. у Н. Саду, Г. 1169/1930)

109.

Оправдање ревизије може се предати и пре уручења пресуде.

(Кс. у Н. Саду, Кжк. 6/933.)

110.

Време које је лице, осуђено на казну лишења слободе, провело је у затвору по објављивању I. ст. пресуде има се у смислу § 420 од. 2 Скрп. урачунаати у казну само у колико је почетак извршења казне био задржан околностима независним од воље осуђеникове, а нарочито због тога, што су правни лек против пресуде употребила лица, која су и против његове воље за то овлашћена.

(Кс. у Н. Саду, Кре 216/931).

*

Из образложења: Како је у овом случају — пошто је држ. тужилац изјавио само призив — почетак извршења казне био задржан једино услед ревизије, коју је изјавио сам осуђени (§ 339 од. 2 с. кр. п.) и коју је касациони суд у целости одбацио, нема места примени § 420 од. 2 с. кр. п.

Испр. д. еп/336